

CLEVELANDSKA AMERIKA.

ZNAJJA V TOREK IN PETEK.

Za Ameriko	\$2.00
Za Evropo	\$3.00
Za Cleveland po pošti	\$2.50
Ponosnoščna številka po 3 cent.	

Dopolni brez podpis in osnovnosti se ne uprejemajo.

Vsi pisma, dopisi in denar naj se pošlje na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,
6119 ST. CLAIR AVE. N. E.
CLEVELAND, O.

EDWARD KALISH, Publisher
LOUIS J. PIRC, Editor

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Read by 15,000 Slovenci (Kratkors) in
the City of Cleveland and elsewhere. Ad er
tising rates on request.

TEL. CUY. PRINCETON 189

Bettered as second-class matter January
1st 1901, at the post office at Cleveland, O.
under the Act of March 3, 1879.

No. 9 Friday, Jan. 29, 1915.

"Železni polk"

"Mi pa ostanemo,
kakor smo bili...."

Več slovenskih listov v Ameriki je priobčilo po časopisu iz stare domovine, nekako notico o "železni polku", kako se baje slovenski vojaki kot levi in tigri borijo za —???. Da pa vidimo nekoliko natančneje, kaj je s tem železni polkom, preberimo sledeče:

Da, taki, prav nč drugačni. Hladni, hrabri, neizprosniti so ostali, zvesti svojim tradicijam, ki vsebujejo samo hrabrost, ne pa tudi navzočnost duha v boju za prospeli potujčevanja in blačanstva. Naši najmilejši rejski, naši bratje, pripadajoči ljubljanskemu pesploku št. 17, ki se danes žal imenuje "Železni polk". Ta polk obstoji iz samih slovenskih fantov.

Kako ponosno, kako doneče, kako samozavestno poročajo uradna avstrijska poročila vsa junastva naših bratov, poročajo njihova junačja, kakor bi to ne bili sad one neoskrnjene ljubezni, ki še ne more spoznavati ljubezni do prave domovine, marveč zgolj ljubezni do onega, po katerem ukazuje naš lastni narod za vso pozitivnost samo še — teptan in zasužen.

Ni nam zapustila zgodovina pri poslavljaju v boj za osvojenje izpod tuškega jarma spominov na poslavljajanje naših dedov, odhajajočih v okolico Sisika, kjer je mnogokaten v zadnjem zdihljil s posečim pozdravom: "Ostanite mi zdravi, ne pozabite dolžnosti!" Iz hnil svojo blago, slovensko dušo, današnja zgodovina nam kaže jasno, da so nasledniki teh borilcev proti turškemu nasilstvu v slovo rekli samo: "Na svetjenje! — Da — Kje? — Tam na poljsko-ruskih poljanah, — tam ob srbski reki Drini, ali v Belogradcu v ali v Berlinu??" Kdo zna??"

Niso znali tega bratje moji, odhajajoči v boj, ne vedoč, kam pelje cesta; — in ne znamo danes tega mi, kajti vso stvar vedijo grotje in baroni, primej in nadvojvode, ki pravljajo mirne in pametne narode na rob propada, podajajoč jim v roko mesto žezla pravičnosti in poštenosti, samo še beraško palico.

Najhrabrejše so se borili — na povelje nemško-turške Avstrije — Slovenci! Tako se glasi uradno poročilo one države, ki je dolžna nebiti hvaležnost Slovencem. Vprašanje nastane, od kje ta pohvala, čemu zakaj?

Odgovor je lahak. Avstrija ne bi mogla brez Slovanov biti kot navadna država, in brez Slovanov je konec Avstrije. Niso nam poznana podrobna dejstva in ne hrabiči čini naših bratov, ki po zapovedi nekaterih bogatašev in narodnih izkoričevalcev silo naše brate na umor proti krvnemu bratu, toda v opravičilo nekaterih prijateljev in znancev moram reči, da je tudi najhrabrejši narod v Avstriji — narod slovenki, s svojo odporno silo javno demonstriral proti početju avstrijske vlade, četudi pri tem

nečem navajati nedolžnih žrtv preiskovalnega zapora.

"Železni polk" — da "ponosni" smemoliti na to — sicer prislojeno — železno voljo naših rojakov, ki so morali prerano leči v grob, vojskojuči se za ono neprirodno vsiljeno jutro vladu Habsburžanov, ki so bili neprestano grobokopi slovenskih narodov. Upamo pa tudi, da na "Slovenskih Termopolah" nihče ne bo čital:

Tu, da, ležimo.....

Ker mislim, da bo nedolžno prelita kri rodila stoteri sad, sad, ki bo cvetje, up in prihodnost Slovanska.

"Železni polk" so nazvali avstrijski uradni krogi naš domači slovenski polki št. 17, ker po izjavlji vojskojučih se držav, so bili polki 17, 47, 87, 97 največja odpora in najbolj naprednega sila, ne glede na kvalitetino in kvantiteto.

Sami Slovenski polki!

Kri je curkoma lila iz tisočih ran! In kje je plačilo za trud? Ali ni to samo ponavljanje zgodbine?

Vsi vek avstrijske zgodovine nam pripovedujejo, da je nas Slovence avstrijska vlada za take čine plačala samo še s pasjim bičem.

Zvezajoče rane, segnjita trupa v tujem zemlji, nas uče, da je narod slovenski zdrav in krepač, ki je bil ta krepak narod stoletja podpora vladateljemu sistemu, kdo ne more temu narodu povedati, da ne bi skrbel za svojo prihodnost. Če je naš "železni polk", t. j. slovenski fantje žrtvoval yse, kar je imel — očeta, brata, sestro, ženo, svoje lastne nedolžne otroke in konečno še svoje življenje, ali naj si tedaj mi, ki se nam ni batil nasilja avstrijske vlade, konečno ne nadenešmo ime: "Železni ameriški slovenski polk"?

Glejmo, da bodemo baš nekako ob sedemdeset-letnici Prešernovega spesnovanja pesni in lahko zapeli:

Edinstvo, sreča, sprava,
K nam naj nazaj se vrnejo!
Otrek, kar ima Slava,
Vsi naj si v reke sežejo,
Da oblast
In z njo čast,

Ko prej, spet bode naša last. (Prešeren.)

V naštetih bojih so se odlikovali naši slovenski fantje, kajih potomec tvorijo danas "železni polk"; da, hrabrost in zvestoba je bila prirejena našim dedom in pradedom, toda hrabrost in zvestoba do tujcev pa je tvorila in danes tvori one vrste bolezni, ki povzroča prezgodnjo smrt naših dragih, onih, ki tvorijo danes isto železo, ki je rabi avstrijska modra industrija.

Kaj so dobili naši pradedi za svojo zvestobo?

Sužnost!

Kaj nam je od zvestobe do Avstrije pričekovati v prihodnosti?!

Robstvo in propast!

Kaj tedaj?

"Le lastna nam,
odportna sila,
Vremena Kranjecem,
bo zjasnila,

(Po Prešernu.)

B. L.

Slovani pri francoski armadi.

"Hrvatski Svijet" v New Yorku priobčuje zelo zanimivo pismo nekega hrvatskega prostovoljca, ki se bori s francosko armado proti Nemcem. Prostovoljec po imenu A. Ninčević je takoj v začetku vojne šel v francosko armado kot prostovoljec. Iz njegovega pisma se vidi, kako se on z navdušenjem bori za svobodno francosko republiko, ker ve, da je pravica ne njeni strani, ker tisto ve, da će Francuzi zmagoj, potem zmagoj tudi Slovani, ker jih ne bo več tlačil jarem očimbih Nemcov. Malo je Slovanov v Avstrijski armadi, ki bi se borili s takim veseljem kot Ninčević, ker Slovani v avstrijski armadi se boro vsled pritiska, na zapoved Nemcov, ne za sebe, pač pa za Nemce, kajti Slovanom v

je splošni evropski vojni nihče bil nasproten razen Nemcov. Nemci se pač borijo proti največjemu slovanskiemu narodu, proti Rusom, Avstriji, ci pa, načinjani na Nemcov, pa se bore proti Srbom, tem junakim možem, ki so trikrat večje število Turkov do dobra potili, in tudi Avstrijem zmešali ves račun.

Pisalo se glasi:

Dragi prijatelji: Dam ti vede, da sem prejel tvoje že dolgo pričakovano pismo, ki me je silno razveselilo. Ton mož tudi umre, Bog pomagaj, pa zendar hoče od vam imeti naslov, da bosta sem na vojsko prišla. (Sem pride lahko en milijon avstrijskih žandarjev, pa jih bo vlaže vse spodla nazaj v Avstrijo. Ni treba se nikomu batiti.) Jaz pa ne dam naslova. Iste je bil ustreljen vice. Peter je pa znotri, ko je v Galiciji tri dni v ledu stal. Pravkar sem sprejela vaše pismo in vidiš, da ste tudi vi že lostni, ko črtite našo nesrečo. Za Jozetá delajo prošno, da bi ga v Ljubljani dali v beliščico, toda revez ne more v bolnišnico, ker je vse prenatlačeno. Oh ubogi Peter, on je pa znotri na bojšču. Ljubi moj otroci, kako se godi našemu ocetu. Tu pri mizi sedim in psem in soze mi padajo na papir. Peter govoril, da ga bodo fajmošter obesili, da bi ga spovedali in ne morem ti povedati kako je hudo. Od

bi se lahko boril z vsemi divnimi zverinami, razen "dihurja". To prednost je danes preteči samo še onemu viježu interjonarnemu "babiča". Vseh svojih dospih sem nekaj trdil, kar kaže na rak rano avstrijskega gospodarstva, navoril sem povsed nepobitne resnice, in ker so bile te resnice nepobitne, me namesto doprinesenih protidokazov imenuje z Oman "dihurja", koja je še bila v ponos, če bi mogel svoje delo veste izvršiti, in bi mu bilo možno iznenaditi ves smrtni iz onih poslopij, koja si po krivici prilastujejo imenom narodne pozitivnosti. Moje imenje je in o tem, da mrežki njiči, kajča klobase.

Nikakor ti ne morem opisati grozote. Kamorkoli, prideš, so same rusevine, in mnogo mest, skozi katera smo kocakali, ko smo gonili pred seboj moderne Tatarje, je popolnoma porušenih. Nemci podrejo vse: cerkve in sole, sromške zavode in bolnišnice. Ubiijo vse: člane rudečega in za kri duhovne. Posebno pikko imajo na katoliške duhovne. Pravijo, da so jih samo v Belgiji potolki nad 90.

Tu se je pričela zima in mrz, in mi trpimo veliko. Skozi petnajst dñ in noči smo bili skoro neprestano v bitki, usko v roki. Nobenega počinka. Toda kljub temu trpljenju se niti malo ne kesam, da sem tukaj, ker sem iz lastne volje ponudil svoje življenje veliki reptoliki, ki se bori za čast vsega civiliziranega sveta ramo ob ramih s hrabrimi zaveznički proti poganskim ovražnikom, ne samo za nas Slovane, pač pa za vsa pleme, ki ljudijo svobodo in samostojnost.

Dnevi naših ovražnikov so seščeti. Upam, da ohranim svojo žoko celo in zdravo, da bom videl naše stare slovenske nasprotinike, ponizljive in zlomljene, ker mi ne budem mirovali, dokler preostaja še en sam ovražnik. In če tudi poginem, pa se ti veseli mesto mene in naznani moji materi in prijateljem v staro domovini, da so hoteli razširiti svojo pravljico lastniško pravico: Oče moj katoliški, deli svoje premoženje med protikalotike in največje ovražnike — apostolske vere, staroslavne — Turke! Logka gospodje zaveznički krvolocene Avstrije, kje je ista? Kar se tice narodnosti same, pač ne morem govoriti s temi ljudmi, kajti v poštenu boju mi hočejo lasje osveti, zavedajoč se dejstva, da kar ne napravi pošten vojak, temu je kos — izdajec vsak! Bagatelizacija, take vrste ljudi mi pa daje samo še vzpostubo k delu za napredek slovenskega naroda. Ne marjam naukov od mladega Omana, ker sem se jih pre učil in pre zapomnil ko Omana se nikjer na svetu ni bilo, pa tudi kričanski nauk sem se pre učil in ga znam bolje razlagati kot Oman četudi to ni moj poklic.

Glede narodnega vprašanja pa sem takih nazorov, da ljudje, dokler niso poskusili saj deloma prenašati krički, ki jih moramo prenašati Slovenci od strani nemške vlade, niso upravičeni izrekati nobenih sodb, četudi so se, kakor je dejkan, naučili slovensčine šele od otrok v šolah.

Končujem s tem vsako dečato z g. Omanom, ker mi daje temu povod njegovo nepočenje narodnih pravic. Nekoč g. Oman ni mogel odgovarjati z A.J.T. danes pa pravi, da ne odgovarja meni! Hm! Ker pravč ne more, drugič ne — zna! Finis. Blaž Logar.

Pričega ti ne morem pisati, da se vidi, kako se on z navdušenjem bori za svobodno francosko republiko, ker ve, da je pravica ne njeni strani, ker tisto ve, da će Francuzi zmagoj, potem zmagoj tudi Slovani, ker jih ne bo več tlačil jarem očimbih Nemcov. Malo je Slovanov v Avstrijski armadi, ki bi se borili s takim veseljem kot Ninčević, ker Slovani v avstrijski armadi se boro vsled pritiska, na zapoved Nemcov, ne za sebe, pač pa za Nemce, kajti Slovanom v

je, vi ste srečni, ki ste šli v Ameriko. Tukaj pri nas v Avstriji bo kmalu vsega konec. Ton mož tudi umre, Bog pomagaj, pa zendar hoče od vam imeti naslov, da bosta sem na vojsko prišla. (Sem pride lahko en milijon avstrijskih žandarjev, pa jih bo vlaže vse spodla nazaj v Avstrijo. Ni treba se nikomu batiti.)

Jaz pa ne dam naslova. Iste je bil ustreljen vice. Peter je pa znotri, ko je v Galiciji tri dni v ledu stal. Pravkar sem sprejela vaše pismo in vidiš, da ste tudi vi že lostni, ko črtite našo nesrečo. Za Jozetá delajo prošno, da bi ga v Ljubljani dali v beliščico, toda revez ne more v bolnišnico, ker je vse prenatlačeno. Oh ubogi Peter, on je pa znotri na bojšču. Ljubi moj otroci, kako se godi našemu ocetu. Tu pri mizi sedim in psem in soze mi padajo na papir. Peter govoril, da ga bodo fajmošter obesili, da bi ga spovedali in ne morem ti povedati kako je hudo. Od

Tončke mož je v Ljubljani za strešnika, samo dve noči je Galicijo, pa tudi Češkoslovensko, bil denja, ona je pa sama z Jožem, ki je pri Pečeham očenjena. O Jesus Marija, kako jo je, sirot! Včeraj pa je prišel.

Dalej na trejji strani

šlo povelje, da nista mož v Avstriji, samo dve noči je Galicijo, pa tudi Češkoslovensko, bil denja, ona je pa sama z Jožem, ki je pri Pečeham očenjena. O Jesus Marija, kako jo je, sirot! Včeraj pa je prišel.

Dalej na trejji strani

Naša slivovka je kuhanja iz pravih suhih češpalj. Cena 6 steklenic je \$6.50, 12 stek. \$13.

V zalogi imamo tudi čisti tropinjevec, cena 1 gal. \$2, 32 gal.

\$2.75 in \$3.

Pristna rudeča Ohio vina: Galona 50, 55, 60, in 65c.

Katavba in Delavare vino 75, in 80c galona.

Za vina računamo posodo za 5 in 10 gl.

\$1.00, za 25 gal. \$2.00, za večja nar

čila je sod brezplačen. Narodila naj se

pričoji denar ali Money Order in na

tančni naslov.

Za pristnost plačujejam čamčino

The Ohio Brandy Distilling COMPANY

Nadaljevanje z. strani

kojih obročenost in o ročici
ki o Mariji, Jezusu, kaj bo s
tega jazit nam že pisala, če
bomo dateroga ubili. Rodegov
je v noči ustrejen. Bitencev
je tiv. Andrejetov je ravno
novo prišel s strto no-
ve, tako hujšo eden za drugim
vsi razbiti domov. Po ko-
kilih bi šli do vas, ce bi mogli.
Zgodom, pa pišite.

Iz stare domovine.

Iz stare domovine

Ova slovenska azijska kolera v Lubljani, 1. jan. po bakteriologično dogodila dva nova slučaja azijske kolere v Ljubljani. Obra stvara sta se prisodila med očitnim prebivalstvom na Seli pri Mostu. Obolenja sta na koleti neli, močni in neka ženska. Oba so prejeli v pondeljek v delnovo bočnišnicu, kjer je močno takoj umrl. Na koleti oboleni ženski te večer so živelji. Prijemljano, da sreča se slike kolere pridobi v dveh nedeljnih hisah na Selu in da stoma oba bolnika polnih s dolj in delno obiskri. Obstoji torej nevarnost, da se bolezni se razširi, kdo se pravodost ne hujšajo vse potrebne varnostne odredbe. Za sedaj so za-
pril delno bočniščic za pet dni, to je, odredili so samo karanteno. Zdravstveni sodijo, da se je kolera raznesla izmed kolera, ker so bile varnostne odredbe v zadnjem času ne-
zaoblikane in ker se je v nadinju da-
si bude dočelo opaščala predpisana
zdravstvena karantena nad osebami, ki so
doleži v okuženih krajev. — O tem
se poroča: Dne 28. decembra po-
polna sta bila priprljana v delnovo bočnišnico Ignacij Somrak, 33 let, iz Sel. M. 34. in Ivanči Žajc, 37 let sta-
va na Selu st. 36. Pri obeli se je kon-
stituirala kolera. Somrak je čez par
urni Ivanči Žajc pa so prepeljal
v delnovo bočnišnico v bočnišnico
za sile. Vse osebe, ki so bile z bolnikom v
kontaktu, so strogo izolirane.

Zdravstveno stanje v Ljubljani. V
času od 13. do 19. dec. je bilo v Ljub-
ljani 29 novorjenecov v mrtvorje-
jem. Umrl je tudi in sicer 17 do-
madinov in 16 tulcev. Umrl jih je
26 na različnih bolnišnicah. Vsa led
ne godbe v z dva na legarju (toba-
tuca). Iz kmed teh jih je umrl v
bolnišnicah v drugih zavodih. Na nalez-
nih jih je obolelo: 17 na legarju (toba-
tuca vojak), 5 na davelci (1 tulce), 2
na grifti (tulce vojak), 3 na skrati-
ci (1 tulce rojak).

Dobrene novice s Štajerskega. Iz
Maribora, lavec Peter Markšer je
dotel s severnega bočnišča bolan v
eno lamed tukajšnjih bolnišnic. 13. dec.
se mu je zmešalo in ranil se je z no-
jenom po trebuhi na vec mestih. —
Zgorelo je 16. dec. gospodarsko po-
slanje Simona Mlekarja v Spodnji
Poljščak. V Starci vasi pri St. Janžu
na Dr. p. je zgorje gospodarsko po-
slanje posetnice Ana Gočić. — Iz
Gradca poroča, da je došlo znowa
130 beguncov po Poljaku taborske
pri Ljubljani. — Nekdaj na zelenčnic. Na
postaji Messendorf pri Gradcu je pri-
šel zelenčnički spravnik Strifer
pod zelenči in mu je odtrgalo levo ro-
ko. — Iz Ptuja. Dne 19. dec. je ogre-
ski ponosni bratnik poštolj na mo-
duči Štefanec pri Mostancih na
človeško stran. Vnaprej so kolosa noge
v treh časih razstreljeni.

Cegev je ta grob? Urednik Prese-
tra, ki se je boril na severnem bo-
čnišču, kjer je bil tekoči ranjen, pošlja
v bočnišnico naslednjo otvorno aliči-
co v bočnišču:

Pod almo razkovanem, močno raz-
streljenim in od topovskih krogel
ter vojaških topov razstreljen gosdom,
na pusti, valoviti njivah od koles in
kotip rastvorin, na poboru nizkega
holma so pokopali vojaški pogrebni
dva padla vojniki, dve žrtvi dveh
razstreljenih slučajno tako dalec
cev naše prve vrste zadržali, padli
krogel. Podobni so pogrebni za silo
neprijetljive strelake jarke našli
prednjih vrst, ki so se pomaknile
prednjim dan naprej in umetli poglo-
biti po trupih. Končali so delo, otr-
li so zemljo v obrazu in odložili orod-
je, da se nekoliko oddahnijo.

"Ti France," — pravi eden pogreb-
ec, ki si je nagnal cigaro — "po-
glej! Edem tab je naš. Janez je že
med fanti, prav eden dečko".

"Kes je," — mu odgovori ogovor-
legi premorivši naščki pod vratom.

Kranjec je podoben po vsem, tu-
di se mi skoraj zdi nekoliko zmanj, to-
da ne spominjam se ga. Morda bila vla-
ga z veseljem celo že skupaj, toda pre-
ved sum jih že videl in zagrebel in
spomini mi je skoro otopen. Spor-
nil bi komaj braha, katerega se deli
na nisem viden. V Srbiji je in tam
tako govoril ne gre tako slab. Vsa
tako sem, silej danes govoriti naše
odčine.

"Skoda za fant, skoda," — pravi
edens pogrebec v stopi k mrtvemu.
"Hitra je prestal," — pristavi dru-
žina. "Primo gá!" — je dejal tretji
par hlapov na to je ležal mladi fant
v poslobljenem strelščem jarku v
bočnišču, tajti gallški grudi. Poleg
njega so položili mladega Poljaka in
zagrobili so trupli.

Naredili smo dva groba v posta-
vili dva križa. Slovenske leži poleg Po-
ljaka. Obra sta padla kot prvi velike
analoge velike domovine. Zadnji san-
ski solska so postigli na dve go-
mili, na dva na kolikor zbita križa,
katera so postavili pogrebci svojemu
domovemu in bratu.

Zadali so pogrebci na ramo lopate
in krampice in se napotili naprej. V
krampice, ki so prekoračili vrh hol-
ma, je zasluželo v bližnjem gozdu
Razgrinlo se je nizko, gosto grmičave
in planje je pogledalo iz odprtih
poljčnih dešč. Gledala je deli
časa mada Poljščak na gveda gro-
bov, na katerih so silejene sence la-
sah križeve, zagrinala je veselje in
čudiligradno kot hajna prikaz.

"Skoda za fant, skoda," — pravi
edens pogrebec v stopi k mrtvemu.

"Hitra je prestal," — pristavi dru-
žina. "Primo gá!" — je dejal tretji
par hlapov na to je ležal mladi fant
v poslobljenem strelščem jarku v
bočnišču, tajti gallški grudi. Poleg
njega so položili mladega Poljaka in
zagrobili so trupli.

Naredili smo dva groba v posta-
vili dva križa. Slovenske leži poleg Po-
ljaka. Obra sta padla kot prvi velike
analoge velike domovine. Zadnji san-
ski solska so postigli na dve go-
mili, na dva na kolikor zbita križa,
katera so postavili pogrebci svojemu
domovemu in bratu.

Delo dobijo izurjene slamnikarice
za delo pri strojih. 2173 E.
55th St. blizu Cedar ave.

Slovenska žena želi radi druž-
be vzeti še eno žensko na stanovanje. Katera želi mirnejša
stanovanja, naj se oglaši na
1026 E. 61 St. (10)

POZOR!
Pozivljam dopisnika Kuljščan-
ja, da prekliče svoje žalitve
v zgoraj navedenih v dopisih "Am.
Slovenca", sicer se bo seznanil
z mojo pestijo. Karol Lencs.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Materina Žrtev.

Roman iz časa francoske revolucije.

Francoski spisal:
Victor Hugo.

Za Cl. Am. priredil
L. J. P.

PETO POGEAVJE.

Podpis "Gauvain".

Ko se zbudi, je bil že dan.
Berač pa je slonel zunaj duplejne ob svoji palici in je premisileval. Solnce je obsevalo njegov obraz.

"Monseigneur," reče Tellmarch, pravkar je udarila stikirat v bližnjem zvoniku. Slišal sem stiri udarce, torej je moral veter spremeniti svojo smer. Vse je mirno v vasi. Republikanci se spijo ali pa so že odšli. Načrtova nevarnost je minula, zato je pametno, da se ločiva."

In s palico pokaze proti horizontu.

"Jaz greñ v tej smeri."

Potem pa pokaze v drugo smer.

"Vi morate iti po tej poti."

Berač slovesno pozdravi markiza.

Trenutek pozneje pa zgine med drevjem.

Markiz se dvigne in se napoti v smeri, kakor mu je pokazal berač.

Bilo je krasno jutro. Cvetliče so odpirale svoje rosne čase ščinkovci in kobilarji v družbi s ščinkami in liščki so pripadli v gozdu velik koncert. Vsa narava je vstala iz spanja.

Markiz koraka mimo kamnitema kriza, kjer je bil že prejšno noč. Spomni se, da ste prisipani pod razglasom se dve vrstic, katerih sinoci radi teme ni mogel prečitati. Stopi torej k podnožju kriza. Tu bese:

"Kakor hitro se dožene osebnost markiza de Lantenac, bo takoj ustreljen. Podpis: Naredite konec! Namerite! Ustrelite!"

In ko odpre svoj telovnik, pokaže ljudem gola prsa. Poteg se mi povesi, ko se ozre na puške. Videl se je obkoljenega od vseh strani.

Zdaj pa se oglasi krik: "Zivel Lantenac! Zivel monseigneur! Zivel general!"

Klobuk zletijo v zrak, menci se gibljejo. Kmetje iz province Vendee so ga obkrožili. Cela banda je padla na kolena, ko je zagledala kraljevega generala. (provincija Vendee se je ob času francoske revolucije edina izmed vseh francoskih provincij bojevala za kralje.)

Ta krčeca množica je bila oborožena z meči, puškami, kosami, sekirami, palicami in kolmi. Vsí so imeli široke, barzunaste klobuke, ali rjavе kape z belimi kokardami, nešteto rožnivencev in amuletov, dolge lase, dokolenice in usnjenje opanke.

Mlad čeden mož si pribori pot skozi množico ter koraka proti markizu. Ko pride do njega vrže svoj meč pred markizom, se odkrije in poklekne. Nato pa reče s poniznim glasom:

"Iskali smo vas, in našli smo vas. Tu je meč poveljnika. Ti možete sedaj vasi. Bil sem njihov poveljnik, a sedaj sem povišan, kajti odslej sem vaš vojak. Sprejmite našo gostoljubnost, general. Oddajte svoja povelja."

Potem pa naredi znamenje, in možje s trikolornimi pridejo in sume. Približajo se markizu in polože pred njega trikolore. (Trikolora je zastava francoske republike.)

"General!" reče mladenič, "to je zastava, katero smo pravkar vzeli od republikancev, ki so se nahajali na kmetiji Herbe-en-Pail. Gospod, moje ime je Gavard."

"Dobro!" reče markiz. Potem pa dvigne meč, ga zaviti in glavijo in reče:

"Vstanite! Zivel kralj!"

Vsi može vstanejo. In skozi neprodorne gozdove je odmeval krik: "Zivel kralj! Zivel markiz! Zivel Lantenac!"

Potem se pa obrne proti Gavardu.

"Koliko vas je?"

"Sedem tisoč."

Ko so se napotili s hriba v ravno, so kmetje ruvali grmovje, da so delali pot markizu. Gavard pa je nadaljeval s pripovedovanjem:

"Monseigneur, stvar je polnoma razumljiva. Vse vam povem v eni besedi. Ljudje so samo čakali iskre, da naredi ogenj. Ko so republikanci raz-

zdi, da razume glasove, ki so odmevali po gozdu. Klicali so neko ime — ime, katero je ponavljalo tisoče glasov, in markiz je zdaj razločno cul to ime:

"Lantenac! Lantenac! Markiz Lantenac!"

Ljudje so torej njega iskali.

SESTO POGLAVJE.

Hipna spremembra meščanske vojne.

Naenkrat se napolni gošča naokoli njega s puškami, banioneti in meči, trikolora se je dvignila med drevo, krič "Lantenac" je zadonel na njegovo uho. Markiz stoji sam na vrhu hriba, in od vseh strani se ga je lahko videlo. On sicer ni mogel videti onih, ki so kričali to me, toda ljudje so ga pa lahko videli. Če bi bilo tiscé pušk v gozdu, vsaka puška bi ga lahko vzela za tarčo.

Markiz se odkrije, obrne roke, odtrga dolg posuhen trn ob bližnjega grma iz žepa privileče belo zastavo, pritrđi zastavo s trnom na klobuk, se potrije v zakrič:

"Jaz sem, katerega iščete. Jaz sem markiz Lantenac, vikome de Fontenay, princ britanski, general kraljevih čet. Naredite konec! Namerite! Ustrelite!"

In ko odpre svoj telovnik, pokaže ljudem gola prsa. Poteg se mi povesi, ko se ozre na puške. Videl se je obkoljenega od vseh strani.

Gavard pa vojaško pozdravi in reče:

"Kje bo vaš glavni stan, monsigneur?"

"Najprvo v gozdovih Fougeres. Objednem moramo tudi takoj duhovna dobrbiti."

"Ga je imamo."

"Koga?"

"Vikar iz kapele Erbree."

"Poznam ga. V naših krogih je dobro zapisan."

Izmed vrst pričujoče množice stopi proti markizu neki duhoven. Markiz ga opazi.

"Dobro jutro, vikar. Precej dela bodete imeli."

"Čim več tem bolje, monsigneur."

Markiz pa se sedaj obrne proti Gavardu in reče:

"Prvo zborovanje bo v gozdu Fougeres. Naj se množica razide, vi pa pojrite tja."

"Povelje je že oddano."

"Ali mi nisi povedal, da so prebivalci Herbe-en-Pail prijazno sprejeli republikance?"

"Da, general."

"Ali ste požgali njih kmetije?"

"Da."

"Ali ste požgali malo vasicu ob gozdu?"

"Ne."

"Zažgite jo!"

"Kaj naj se zgodi z ranjenim?"

"Ustrelite jih!"

"Kakih osmedeset jih je."

"Ustrelite vse!"

"Dve ženski ste zraven."

"Tudi te ustrelite."

"Trije otroci so pri ženskah."

"Pripreljite jih sem. Videli bodoemo, kaj početi z njim."

In markiz odjaha na svojem konju.

6. POGLAVJE.

Nobene milosti, geslo republike, nobenega stanu, geslo princev.

Dočim se je to godilo blizu Tanisa, je korakal berač proti Crollonu. Korakal je po zapuščenih potih, skoro neznanih navadnih ljudem, sanjaril je bolj kot je misil, kajti misli imajo kak olij, sanje pa nobenega. Tuintam odtrga jagodo v gozdu, piše s studencu, solči svoje cape in posluša ptičje žvganje v gozdu.

Bil je star in počasen; dolgo ni mogel hoditi. Do opoldneva je došpel do La Croix, potem pa se je vrnil proti domu.

Na potu blizu Macey, ga je vodila steza preko neke zaraščenine, proste dreves, odkordej je lahko vselelo imel najlepši razgled daleč naokoli.

"Monseigneur, stvar je polnoma razumljiva. Vse vam povem v eni besedi. Ljudje so samo čakali iskre, da naredi ogenj. Ko so republikanci raz-

zdi, da ncesar bolj strašnega. Imamo dim miru in dim zločina. Dim, ki ga vidimo prihajati iz dimnika, naznana imamo domače ognjišče, dim, ki ga vidimo prihajati iz srednje na odprttem polju, promena vojsko in klanje. Dim, ki ga je opazil Tellmarch, je bil sumljiv.

Dalje prihodnjic.

Pozor!

Občinstvu uljedno nazznam, da sem otvoril svoj lokal za

FOTOGRAFIRANJE,

6009 ST. CLAIR AVE.
blizu 60. ceste

Izdelujem vaškovrste slike, osebne, ženitovanske, športne, društvene, itd. Cene od \$3.00 naprej ducat. Pri naročilu 12 slik, dam veliko sliko zastonji. Najfinje delo.

Se priporočam

A. RYCHALSKI,
6000 ST. CLAIR AVE.

LAUBOV GOLDEN

R.D.
KRUH

je narejen v pekarji tako čist, kakor od vaše matere, draga gospoda. Okusen kruh, vsak hlebec zavit v papir. Vsi grocerji.

The
Jacob Laub Baking Company

499 LORAIN AVE.

DRUSTVENI OGLEDI.

ZALOSTNE MATERE BOŽJE

Slov. misli, sam. podp. društvo zboruje četrto nedeljo v mesecu na 6131 St. Clair ave. ob 2. uri pop.

Redne, vaje vsak pondeljek ob 7. zveč. na 6131 St. Clair Ave.

Predu. J. Sedlar, 1113 E. 60 St. Clair, tajnik A. Colarić, 1223 E. 61 St. Clair, blag. A. Krašovec, 1291 E. 54 St. Clair, tajnik L. Merhar, 1291 E. 54 St. Clair, blag. M. Glavč, 6305 Glass Ave.

Nač. F. H. Mrvar, 1361 E. 55 St. Natanačna pojasnila daje predsednik in tajnik. Platitev se \$1 na mesec.

Sprejema se osobe od 16-45 let. Zboruje vsake druge nedelje v mesecu na 6131 St. Clair Ave.

ZLOVNIJA

zboruje vsako nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v prostorih na 3044 St. Clair Avenue.

Predu. F. Apelko, 3504 St. Clair, tajnik F. R. Rues, 6104 St. Clair, blag. A. Pijolik, 1758 E. 43 St.

Pojasnila dajejo predsednik in tajnik. Platitev se \$1 na mesec.

Dr. "SAVA" st. 87 S. S. P. Z. zboruje prvo nedeljo v mesecu v John Grdinovi dvoranah.

Predu. J. Cerkvenik, 1115 Norwood Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. tajnik F. Lopat, 15706 Waterloo Rd.

Blag. M. Lopat, 15706 Waterloo Rd. t